

Ca-Nostra

*** ANY QUART NÚM 145 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 16 DE FABRER DE 1911 * * *

SENTIMENTALISME

L'enteniment donant arguments y rasons pera fer tal o qual cosa mou la voluntat a ferla, de manera que la voluntat per si cega, fa alló que l'enteniment li proposa com a bò. Mes, com sia que l'enteniment no pot estar seguidament pensant una meteixa cosa, perque té molta feina a fer, té un criat, un majordóm, que penetrat de ses ordres les repeix a cada cas, es el sentiment format y educat pel enteniment.

L'enteniment ens diu que els homos som germans, y fa náxer el sentiment del amor. L'acció de favorir a nostres germans, iniciada per l'enteniment, adquireix continuïtat, gracies al sentiment del amor. El sentiment fa de volant que regula les intermitencies y batzegades del nostre enteniment.

Qui matás el sentiment d'amor, no resistiria les proves a que está subjecta la caritat.

Mes aquest sentiment desviantse de les rasons que l'han fet náxer, se converteix moltes vegades per l'impuls de nostres males tendencies, en egoista y xorc, com les plantes que abandonades a si mateixes y no treballades, se tornen bordes y no donen fruyt o be'l donen ab més pinyol que carn.

Sentimentalisme o sentiment bort, es el del pare que plora la malaltia del fill y no se sacrifica per alimentar-lo y cuidar-lo.

Sentimentalisme o sentiment bort, es el del amic que plora la mort del amic, y no té en sa boca una oració per sa ánima.

Sentimentalisme o sentiment bort, es el del ciutadá que's plany de les desgracies de la patria, y no fa rés pera curarles.

Sentimentalisme o sentiment bort, es el del homo que's commou ab les desgracies de son prohisme, y no li allarga la ma pera ajudarli y redimirlo.

El qui té'l sentiment ben ensenyat diu: apa! fassem axò que convé.

El sentimentalisme tanca els ulls y exclama: axò jo no hu puch veure, no's pot soportar.

L'homo de bons sentiments plora poc, no parla molt, fa moltes obres bones y fins que cansat mor de treballar.

L'homo sentimentalista plora sovint, parla molt, no fa rés y fins se pot morir d'un susto o d'un disgust.

El primer, combat els disgusts ab el treball, el segon, no treballa per estalviar-se disgusts.

Mirém que no se'ns quedin a dins els sentiments, que no sien un pur glalir del cor de

por entusiasme o amor, sino que siguen fructífers com l'arbre conrat en fruyts abundants de bones obres.

Al devant del sentiment d'amor que no hi fallin may les obres de caritat.

JAUME RANENTÓS.

Ab molt de gust publicam aquest sonet que persona amiga nos remeté ja fa dies.

A Na Maria Antonia Salvá

—AGRAINTLI EL SEU TOM RECENT DE POESIES—

*Mercés, oh Senyora mia,
per un present tan frescal
madurat dins el milx dia
d'un pais primavera!*

*P'el present tot gentilisa,
—ramell de fruyts exquisits—
cullint ab els gracils dits
d'una pastora principessa;*

*al tastarlos he sentit
amará'l meu esperit
d'una flayrosa ambrosia...*

*Vostres fruyts donen confort;
no sé cap vinya ni hort
qu'en fassi de més valia.*

GUILEM COLOM.

DIAMANTONS

*Qui canta sos mals espanta
per això vull cantar jo,
dins el meu pit n'hi ha tanta
de pena, qu'esclata el cò.*

*M'heu mirat y heus he mirada
ningú sab lo qu'havem dit,
qui sab lo qu'en fosca nit
tremolant diu l'estelada!*

*No sé si es estat un somni
tant curt temps d'estar plegats
teixint y brodant l'ensomni
de no estar mai separats.*

*D'estar nostres cors plegats
ja no sé quin es el meu,
el que batega en mon pit
tal vegada es el cor teu.*

*Quant me parlau ben petit
vostre veu té mes consol
que les notes qu'he sentit
reflir al rossinyol.*

*Tos ulls negres han plorat;
¿quina era la pena, amada,
qu'en vostre cor ha brostat?*

*Ma bona amor, benaurada
els vostres ulls llueu tant
que semblen l'estel brillant
que tremola dins l'aubada.*

*Si estich malalt estimada
veniu a n'el meu costat
donaumé una besada
y moriré aconhortat.*

*L'amistat decreix y mor
com una planta d'estiu,
sols hi ha l'amor que viu
eteinament a n'el cor.*

*L'he triada petiteta
emperò te molt bon cap;
es humil com violeta
que brosta en jardí olvidat.*

*Jo heus vull donar una flor
que jo meteix he cullit
per posar en vostre pit
ben aprop del vostre cor.*

*Al guaitar en los teus ulls
per calmar el meu anhel
reflecta més llum mon cor
que les estrelles del cel.*

JOAN CAPÓ

Per tractarse de les poesies del Sr. Mulet editades a n-aquesta imprenta y esser l'autor un bon amic que visqué una llarga collada entre noltros, copiam de la "Revista de Menorca", del passat Desembre, la siguent Bibliografia, creguts que agradarán a nostros lectors les apreciacions qu'en fa.

BIBLIOGRAFIA

CAMPERES.—POESIES, por Pere d'Aicántara Mulet Reinés.—Inca (Mallorca), 1910.

En esta obra de mi buen amigo Sr. Mulet una colección de poesias originales inspiradas por las innumerables bellezas de la campiña mallorquina.

La bondad y la delicadeza de espíritu del autor le han facilitado la percepción de la verdadera poesia, que no es, como pretenden algunos desequilibrados, doncella neurótica, escuálida y exangüe; la poesia legítima y castiza es doncella hermosa, si, pero fuerte, sana, robusta y triunfadora, con la espléndida aureola de la salud y la vida. La poesia de la

fecundidad inagotable no se confundirá jamás con la falaz poesía morbosa de los *jóvenes glaucos*, de los decadentes y delicuescentes, de esos insustanciales adoradores de un género literario ficción, estático, sin vida y por lo tanto muerto.

Entre las rudezas de la vida campestre y en la dura brega con las fuerzas naturales, hay manantiales de belleza copiosos, claros y limpios, donde pueden los poetas humedecer sus resechos labios sin acudir á la menlida inspiración alcohólica que tantos engendros produce.

No se ha agotado la pura linfa pernasiana; han rechazado su fecundante riego algunos cerebros, muchos cerebros, y de ahí la esterilidad intelectual generadora de estrambóticas torsiones poéticas que nada tienen de común con la eterna poesía, como nada tienen que ver con la gracia espontánea las afectadas muecas de los histriones.

Dejemos la poesía artificiosa y falsa, de tan mal gusto como los brillantes de boro, y vengamos á la poesía vivificante nacida de la contemplación directa de la Naturaleza y de sus complejas obras, porque esta poesía naturalista trae en sus versos sencillos el perfume de las hierbas aromáticas, el cromatismo de las gayas flores y el apacible regalo de un aire nítido, suave y confortante.

Yo he cruzado en época inolvidable y acompañando al Sr. Mulet, una bellísima parte de la campiña de Mallorca; con él he recorrido el trayecto de Inca á Lluch, con él he ido á Seuva, á Lloseta, á Campanet, á Caimari, á Búger, á Binisalem, al Puig de Sta. Magdalena y á Massanella; y al atravesar en todos sentidos los alrededores de Inca, al seguir los caminos alfombrados de blanca flor de almendro y de moradas flores de azafrán despojadas de sus preciados estambres, he observado por mi mismo la delectación de artista con que el bondadoso autor de «Camperes» libaba en aquellos campos benditos el néctar poético que luego había de ofrecer á sus amigos en composiciones tan lindas como «La Pageseta» y «Lluny del món». Algunas veces, al regreso de un paseo largo, he presenciado cómo mi buen amigo daba forma á sus composiciones concebidas al pasear.

Por esto en los versos de «Camperes» hallo antiguos conocidos que me obsequian con la grata canción de los recuerdos agradables. «Les matanses», «La Vermada», «Els pelegrins», son cuadros de costumbres mallorquinas felizmente trazados con la minuciosidad que este género literario requiere. «Nuestra Señora de Lluch» es una composición muy inspirada. «Primavera i tardor» encanta con su lozanía de acuarela. Y en todas las composiciones se advierte el simpático ambiente de lo espontáneo, de lo sincero, de lo que se expresa como se siente sin envolverlo en el presuntuoso ropaje de una técnica complicada y efectista. Esta es la honrada poesía de los buenos, de los castizos, tan distinta de la exótica é indigesta que á diario se empeñan en servirnos unos señores de largas melenas incomprensibles é incomprensibles.

Felicito al Sr. Mulet por esta obra y confío que en otras producciones continuará exponiendo las excelencias de su rica y hermosa tierra y los sentimientos de su alma generosa.

LAFUENTE VANRELL.

UN BON OBEDIENT

Axò eren uns pares que no cumplien en los preceptes de la Iglesia, y tenien un fill, que, prepararse per fer la primera comunió, se confesá d'haver menjat carn en dies d'estinencia. El confés li va dir lo qu'havía de fer en el cas y posició que se trobava. Dins pocs dies vengué una vigilia y a la taula tregueren carn, segons acostumaven, y el nin no'm prengué.

—¿Per qué no menges?—li pregunta son pare.

—Mon pare, perque avuy la Iglesia prohibex menjar carn; jo ab un tros de pa puc passar y estic content.

—No menjarás rés més, ni un tros de pá, si no menjes carn—contestá son pare ja enfadat.

El nin, modest, se posá un punt a la boca y continuá sense menjar. Aleshores, aquell senyor, maná que'l nin fos tancat dins un estudi y que no li donassen res fins l'ondemá. El ninet no contestá y ell totsol, per si metex, partí cap al fondet qu'havía indicat son pare ben content de sufrir pel Bon-Jesús.

Moguda a compassió sa mare, encara que fos tant poc devota com son marit, dugué secretament a son fill un poc de menjar; y el va reprendre per la seva caparrotessa.

—Si mon pare—respongué el tendre confesor de la fè—m' hagués manat una cosa lícita, jo l'hauria feta tot d'una per mala de fer que fos estada. En prova que jo no vull contradir la voluntat de mon pare per capritxo, es que tot d'una m'en som vengut estar tancat y e-hi estic content fins qu'ell vulga treurem.

En axò el puc obeir sens faltar a la lley de Deu y heu fas en gust.

—Está bé, ara menjat axò y que ton pare no hu sabi.

—No, ma mareta, no hu puc menjar, perque mon pare m'ho ha prohibit.

Aquí la mare rompé en plorar; sortí del estudi tota contenta y commoguda de tenir un fill tant bò, y ab el cor ferit d'amor y compassió per lo que li havien fet sufrir, correngué a contarho a son espòs, els quals, anaren a treure son fill, y l'abrassaren umplintlo de llágrimes y besades.

—¡Oh, fill meu,—li deya son pare;—tú ests estat més prudent que jo!—

—¡Tu ests més bo que noltros!—li deya sa mare.

El nin no sabia que li passava, estava alegre y confús sense sabre que contestar a tantas manifestacions d'admiració y alegría.

—Fill meu, ¿quí t'ensenyat aquestes coses? ¿Qui t'ha donat tant bons consells?

—El confés.

Aquell pare, tot impresionat, ja m'es parit a donar les gracias al confés del seu nin,

suplicantli, al meteix temps, que l'escollés confessió.

Sa mare feu lo metex.

Aquell nin havia convertit a's seus pares.

Entrada de franc...

—¿Per qui fas joh Margalida! aquest vesit tant pintat?

—Per mi, Padrina estimada, per anar el vespre al ball...

—¿Qui't pagarà les entrades?

—Ningú; ni falla no'm fan, ja se conex Padrineta

qu'al ball no sou estat may!

¿No sabeu vos que les dones tenen entrada de franc?

—¿Y que també a n-el teatre a les títeres de s'Hostal

a toros y feressetes

sense passaport entrau?

—No, Padrina; en exes bandes les mos paga l'estimat.

Sols a n-el ball podem riure

y ab alegría folgar

sense costarnos cap céntim

ni agrairho a ningú nat

—¿Vols me dir, Margalideta,

com es que per tot pagau

y a n-el ball encara dolsos

vos regalen els galans?

—Axò... jo no hu sé Padrina...

—¡Ah simpleta! ¿axò no sabs?

Lo barato es carístia

diu l'adagi acertat;

res fa aquex món d'egoismes

sense un fi, o digne o bax.

¡Ay aquest folgar barato!...

¡Ay aquest dansar de franc!...

Ja dirás a na Dureta

que li costá el ball d'entany!

—Les colors, diu, que li va perdre.

—Y un poc més... ¡son nom honrat!

EN RAMELL DE SON FUSTE

Socials Mallorquines

CAXA RURAL D'INCA.

Moviment dels contes de la Caxa Rural Obreros Católicos durant l'exercissi de 1910.

	Pessetes
Entrada de 1910.	106.019,71
Sortida de 1910.	103.524,37
Existencia a fi de 1910.	2.495,34
<i>Manlleus</i>	
Entrada de 1910.	44.105,00
Sortida de 1910.	21.755,00
Existencia a fi d'any.	22.350,00
<i>Mobiliari</i>	
Valor actual d'aquex conta.	155,00
<i>Contes corrents</i>	
Entrada de 1190.	16.700,00
Sortida de id.	14.600,00
Existencia a fi d'any.	2.100,00

Imposicions ab interés

Imposades en 1910.	50.614'00
Reintegrades en 1910.	29.904'00
Existencia a fi d'any.	20.710'00

Imposicions sense interès

Imposades en 1910.	8.650'00
Reintegrades en 1910.	7.250'00
Existencia a fi d'any.	1.400'00

Imposicions ab llibretes

Imposades en 1910.	9.795'93
Reintegrades en 1910.	4.905'54
Existencia a fi d'any.	4.890'39

Suma del Passiu.	27.000'39
Suma del actiu.	27.100'34
Saldo.	99'95

El Administrador.—Juan Estrany.

Aquestes dates essent tant importants tenen un valor més consolador si se té en conta que'l moviment ha girat, la major part, demunt candidats petites en benefici de la classe necessitada.

La Junta Administrativa y son President D. Pere Amer Sastre, merexen la més censera anhorabona per sa gestió en tant benèfic afany.

Publicacions Rebudes

LOS ANALES DEL PILAR

Hemos recibido el número de Febrero de esta publicación mensual, que contiene, en 48 páginas de interesante y ameno texto, los siguientes originales, entre otros.

Monumento á la Virgen del Pilar, por María Echarrí.—Un primoroso cuento y la sección de Crítica literaria, con el estudio de las últimas producciones del P. Coloma y de Armando Palacio Valdés, por Mariano Baselga y Ramirez.—Una poesía á la Virgen del Pilar, por el R. P. Rabaza, provincial de los Escolapios.—Pilares ilustres: la duquesa de Sessa (con retrato), por José Maria Espinosa de los Monteros.—Un método de eficaz protección para la prensa religiosa, por José Maria Azara.—Proyecto para la pintura de las cúpulas que no están acabadas del Templo del Pilar, por Bernardino Montañés.—Crónica de culto y devoción á Nuestra Señora del Pilar.—Noticias de fiestas, peregrinaciones, regalos á la Virgen, favores alcanzados, etc.—Necrología—Bibliografía, etc.—Para suscribirse á los *Anales del Pilar* (3 ptas. al año) escribir á J. M. Azara, Apartado 59, Zaragoza.

LAS MISIONES CATÓLICAS

Conocida será de nuestros lectores la civilización Obra de Propaganda de la Fe, tantas veces bendecida por los Romanos Pontífices, fundada para el sostenimiento de Misiones católicas en tierras de infieles.

Esta Obra, cuyo Consejo central reside en Lyon, publica en casi todas las naciones civilizadas una ilustración que es su órgano oficial y á la vez podemos llamarle tambien órgano oficial de los Misioneros en el que relatan sus necesidades, sus trabajos, sus esperanzas y triunfos.

De la edición española hemos tenido el gusto de recibir el número de Enero, y la súplica que en su primer artículo dirige á la buena prensa de que le ayuden en su apostólica propaganda, nos ha resuelto á escribir estas líneas.

Las Misiones Católicas no es una revista como otra cualquiera, y suscribirse á ella no

es igual que suscribirse á otras publicaciones. Pio IX y León XIII, de santa memoria, y el actual pontífice, repetidas veces han exhortado á todos los sacerdotes y á los fieles todos á suscribirse á ella, y han invitado á los misioneros á cooperar á su confección con todos los medios que tengan á su alcance.

La publicación de esta Revista, no es empresa comercial, sino por excelencia de propaganda católica: editada y redactada por amigos del misionero y auxiliares de su obra, al pedir á los hombres de fe y de corazón su cooperación entusiasta, no les impulsa otro anhelo que lograrle al apóstol que ha consagrado vida y cuanto tiene á la conversión del infiel, auxiliares que con sus oraciones y limosnas le ayuden á conseguir tan santo ideal.

Elegantemente editada, barata (8 p'tas. al año), profusamente ilustrada, no aspira á otro éxito que lograr sean los católicos españoles amigos y cooperadores del misionero.

A cuantas quieran conocerla, la Redacción (calle del Pino, n.º 5, Barcelona) les remitirá gratis un número muestra.

M. C.

BOLLETÍ DEL DICCIONARI DE LA LLENGA CATALANA.

Publica el siguiente sumari: La llengua catalana y Mn. Casadesús.—La nostra exida a Barcelona.—Bentornat!—«La Aurora» de Manacor.—Academia de la Llengua Catalana.—Notes Bibliogràfiques.—La Gramàtica catalana del Dr. Todesco.—Una nova «Gramàtica catalana»

Cronico d'Inca*Fabrer de 1911.*

Dia 1.—Durant el mes de Janer hi ha hagudes 17 defuncions: 8 homos y 9 dones; y 25 naxements: 14 homos y 11 dones. 3 matrimonis.

Dia 5.—A la Parroquia festa de Sant Blay. Moltes persones, y particularment infanteria, van a posarse oli del gloriós Sant perque los alliber de mal de gargamella.

—El vespre se fa una hermosa funció. Cantada la coroneta d'or, Mossen Jaume Sastre qui havia predicat a la festa de Sant Blay, fa un bell sermó, y tot seguit, se assanten 62 homos a la Congregació del Sagrat Cor.

Dia 6.—Una madona engega el seu missatge perque ha flectomat el sant nom de Deu, axò qu'ella, a voltes, tira qualque punyeta; però malair a Deu... ¡sabeu qu'es de grave!

Dia 7.—Continuen a Sant Francesc la devoció dels tretze dimars de Sant Antoni de Padua, predicats pel P. Cerdá. Avuy es Mossen Sastre l'orador.

Dia 8.—D. Joan Fiol y D.ª Paula Seguí, s'amariden. Deu los dó molts d'anys de vida per poder estar plegats com Sant Joseph y Maria.

Dia 10.—La Junta Directiva de 'la societat La Constancia abmet per socis a 40 persones y una dezena que n'hi ha de proposats.

Ara ja son 780 els socis. Ja es haverhi societat!

Dia 12.—Se sortetjen els mossos que entren en quintes aquest any en número de 61.

—A la plassa de Toros se fa per llosetins la representació dels Sants Reys Magos ab assistència d'un milenar de persones. Els qui

e-hi prengueren part heu feren bé; però hem de convenir que tals actes, populars y innocents, s'haurien de axecar una miqueta a fi que no fossen xavacans.

—Visita aquesta Redacció D. Antoni Gelabert y Cano, nou mestre de la 1.ª escola municipal d'Inca. Diu que ja ha tenguda uberta les classes durant la passada setmana y que n'hi han comparagut molts per dexebles.

Desitjam que l'amic Gelabert, trobi agradable el tracte dels inquers y que la seva gestió sia profitosa a nostra joventut; com també, en nostres coses y encontrades trobi temes per la inspiració poètica de sa mussa per l'enriquiment de nostra literatura.

Dia 16.—Avuy hi ha hagut un bon dijous. Se son presentats molts de géneros a nostro mercat y ha comparaguda molta gent a firar. El bessó es anat a 96 pessetes el quintá y el blat a 16'75 la cortera.

—Arriba a n-aquesta Ciutat el nou Tinent Coronell, D. Joan Aliaga.

Lo saludam respectuosament donantli la benvelguda.

—L'import que l'Ajuntament ha posats a n-els cans y carros son els sigüents.

Tarifa del arbitri sobre carros.

Carretons en molles: 5 pessetes anyals.

Carros de feyna 3 id. id.

Carros de cavalleries menors: 1 id. id.

Tarifa del arbitri sobre cans.

De presa, buldosch y asimilars 15 pess.

De Terranova: 10 pess. anyals.

De aigo: 5 id. id.

De cassa: 3 id. id.

De pastor: 1 id. id.

Cultos Religiosos

El dijous Jarder a Sant Domingo a les dues y mitja del capvespre s'esposará nostro Amo y se farà un torn de veles mentres se celebrarán actes religiosos fins el vespre que hi haurá trisagi cantat y sermó per un P. Caputxi.

Dia 26 y els demés dies que resten de Carnaval, tindrà lloch a la Parroquia, un triduo de oració de coranta hores dedicades al Cor de Jesús.

Els tres dies e-hi haurá sermó a l'ofici major y al vespre, essent l'orador sagrat, Mossen Antoni Artigues de Felanitx.

No cal ferhi falta.

† Nostros Amics Difunts

Just quant feya tres mesos qu'havia mort son pare, dexá aquesta vida en Sebastiá Pujol Bennassar, un jovenet de 18 anys que feya d'impressor.

Rebé els Sants Sagraments.

A la desconsolada viuda y mare, a son germá D. Bartomeu, Profesor, y demés familia, donam nostro efectuos condol per tant sensible pérdua, mentres pregam pel descans etern de l'ànima del difunt.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Cultura Popular

ELS ANÓNIMS

L'anónim es l'arma predilecta dels covarts, dels vils; dels que, desprovehits d'una acció de moral y orfes de tot sentiment honrat y generós, desconexen per complet el preu inestimable de la honra.

L'assessí que menelja el punyal per ferir, ab ser un miserable, no ho es tant com el que empleya la fulla impresa sense firma a la carta anònima pera atentar a la llar de les persones.

La amenaça contra les hisendes o les vides, feta al ampar del escrit anónim, té en el diccionari'l qualificatiu apropiat: «Canallada»

Per axò, al igual que la gent honrada fuig d'aquells que porten tacades de sanc ses mans per la comissió d'un crim, els homos de dignitat esquiven el contacte dels sers vils que feren desde l'ombra empleyant el punyal del anónim, per que uns y altres son, devant la justícia divina y devant la justícia humana, els maivats condempnats a les penes eternes.

VICTOR HUGO.

LLIBRERIA Carré de Mallorca número 1.—Inca

Derreres Obres Rebudes

Los niños mal educados. Estudi psicológic anecdòtic y práctic per Fernando Nicolay, Abvocat del Col·legi de Paris. Obra premiada per la Academia de Ciències morals y polítiques, traducció feta demunt la vigèsima edició francesa per A. Garcia Llavasó, tercera edició. Un volum de XVI y 482 planes de 19x12 cms. En rústica 5 pess. entela inglesa 6 pess.

Biblioteca Emporium que pública l'Editor En Gustau Gili de Barcelona.—Tom X.—*La Tragelia de la Reyna* per Mossen Rubert Hugo Benson, traduïda directament del anglés per Mossen Joan Mateos ab il·lustracions d'en Juan Vila y ab llicencia.

—Tom XI.—*Regalo de Boda*, Libre del Matrimoni ab els cantars y refrans que dú l'obra escrita pen Fermí Sacristán, il·lustrada pen Juan Vila y ab llicencia.

Aquestes dues Obres dins el seu orde es de lo milloret que s'ha publicat.

—*Almanaque de la prensa. Católica para*

1911, per la Redacció de "Ora et Labora" Editat per la Associació Nacional de la Buena Prensa. Ve esser la segona edició del *Manual del Propagandista* en forma d'Almanaque Du un catàlec descriptiu de la prensa catòlica d'Espanya anotant les direccions de 40 publicacions catòliques.

Dits y... fets

Una vegada un jugador qu'era ben incerdul desitjava casarse ab una filla d'un page molt ric y honrat. Els pares de la jove no sabien com deslerse d'ell que casi tots els vespres visitava la casa, y 'mirau quin'una se varen pensar. Quan el jugador arribava, se posaren a resar el rosari y després vengam a *pare nostros* un enfilay que no acabava may, a molts de Sants y Santes del cel. Aquell jove aguanta una y un'altra nit. Els bons pagesos també aumentaen cada vespre el resofins que, una nit, l'amo de la casa qu'era qui *arregava els pare nostros*, fent un badar d'un pam, digué: "ara resarem deu mil *pare nostros* a n-el chor de les deu mil verges de cel., Al sentir això aquell cap esflorat s'axeca tot esfutrat, y cametes me valguen fé un creu a n-el portal d'aquella casa y no va tornar may més.

¡Ay idò! ja sabien aquells bons pares que *bossa de jugador no ha de mester tancador* no volien esposar sa filla a que fos una desgraciada.

DE SAN ISIDRO EN VENTA DE BAÑOS.

	PAQUETES	PASTILLAS	PESETAS
1. ^a marca: Chocolate de la Trapa.	400 gramos.	14, 16 y 24	1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2. ^a marca: Chocolate de la Familia.	460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3. ^a marca: Chocolate Económico.	350	16	1 y 1'25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuenos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

A n-Aquest Establiment se té en existencia y se fa tota casta de modelació per jutjais municipals y caxes rurals baix inteligents direccions en exes materies.

Además s'estampèn cartes comercials, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes per anuncis.

LIBRES DE TEMPORADA

ALMANACH BAILLY-BAILLIÈRE per l'any 1911.

ALMANACH DE LA FAMILIA CRISTIANA per l'any 1911.

DIETARIS per l'any 1911, econòmichs y de lujo.

CALANDARIS AMERICANS religiosos, ordinaris, cas y barato y de tota casta, ab uns cromos que fan comprera.

Carrer de Mallorca, 1.—Inca.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'exranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

de

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE.

PLANCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.

Sastrería y Camisería

LA CASA MEJOR SURTIDA.

La más barata

PRECIO FIJO

TRENCADURES

No més patirne * No més patirne

En Rafael Ferrari

de ca s'Esmoladó fa correljes per sostenir trencadures de superior calitat, còmodes, lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades.

Carrer de Martí Melje, 2.

Inca.—A ca s'Esmoladó.—Inca.

ENQUADERNACIONS

A n-aquesta Administració s'en accepten.